

ראש העיר

ביום ראשון בבוקר קם זאב אלתגר, עורך ה"עיתון רב-ההשפעה ידיעות רמת-גן, והודיע ל"אשתו: "אני הולך להיות ראש-עיר".

"לא, לא!" יללה האשה, "יש לך אשה וארבעה ילדים!"

"בגללם אני הולך להיות ראש-עיר, חייהם בסכנה תחת שילטון קריניצי, הוא שמן. משקלו 130 קילו והוא בור, ואילו אני בעידן האטום. אתגרי המחר קוראים לנו! שלום!"

והוא הלך העירה, להקים את הרשימה החדשה שלו, ר"ג — רמת-גן, לקראת הבחירות הקרובות. בות. האשה העגולה עם חצי ילד בבטן ניגבה את הדמעות בסינור.

ברחוב בירכו אותו אזרחי-העיר לשלום ו"שאלו: "מה שלום קריניצי הבוקר?" כי הם לא ידעו שאלתגר הולך למגר את ראש-העיר של-הם. ומה פתאום? כולם ידעו שהוא ירדו הטוב ביותר של ראש-העיר. הוא ניהל עבורו את מערכות-הבחירות במשך 12 שנה, והוא עורך זה עשר שנים את בטאונו האישי ידיעות רמת-גן, המושם בכל תיבות-המכתבים בעיר חינם.

"אזרחי רמת-גן!" קרא אלתגר, "קריניצי בן 81 הבוקר, ומשקלו 130 קילו! רמת-גן בסכנה! הצביעו ר"ג!"

"אבל, אלתגר, הודעו האזרחים מהבגידה, הלא קריניצי נהג כך תמיד כאחד מהמשפחה!"

"וזה בדיוק! זה נמאס לי, ענה אלתגר, עלה על הכסא בבית-הקפה הרמת-גני, הרים את יד ימינו אל על והריע לעשרים ההמונים: "רמת-גן הקיצי! מספיק ודי בשלטון שבט קריניצי!"

הקהל התחיל לצחוק. "מה, אתה ראש-עיר?"

"מה יש? אני צעיר, אני בן 44. אני לא שמן. רמת-גן זקוקה למנהיגים כמוני. אני בעד פיזור האוכלוסיה. אם תצביעו בעדי, אני מבטיח לפזר אתכם כמו שלא פיזר אתכם איש מימכם!"

או, זה כבר משהו אחר, חשבו התושבים, והלכו הביתה להרהר למה, בעצם, שאלתגר לא יהיה ראש עיר? סוף-סוף הוא אישיות חשובה יותר מקריניצי. הוא חבר של השגריר היפאני, וקריניצי לא. יש לו קשרים בניגריה המזרחית, זה טוב לרמת-גן המזרחית. לקריניצי אין קשרים. כך החלה מערכת-הבחירות של רמת-גן.

אבל ישנם עוד דפי-גבורה גדולים שנרשמו לזכותו של ראש-העיר-לעתיד — אלתגר.

עוד בילדותו הוא למד קרוא וכתוב, והוא זוכר זאת עד עצם היום הזה. הוא אומר שהיה מפקד האצ"ל בפתח-תקווה. מפקד בית"ר בפתח-תקווה. יום-יום הוא התפלל לבגין וסגד לציונים הכלליים, ולכן, פעמים ניצל ממוות. זה היה כשפעם הוא איחר את האוטובוס למעלה-העקר-בים, ופעם את האוטובוס לאסון מעג'מיכאל.

בפעם השלישית הוא ישב במירפסת המאזור-רת במסיבת-קוקטייל דיפלומאטית. תמיד הומינו אותו למסיבות-קוקטייל, כי עוד בגיל צעיר היתה הרגשה מוחשית שהוא יהיה ראש ממשלת-ישראל. ניגש איש שמן, ואמר בקול באס: "שמי קריניצי. שמעתי עליך טובות. אתה מעוניין לנהל את מערכת-הבחירות שלי ולהיות עורך ראשי של ידיעות רמת-גן?"

שתיים-עשרה שנה עבד אלתגר את אדוניו קריניצי באמונה. הוא כתב בשבילו את הנאום מים. הוא קרא לו יום-יום את העיתונים. כי קריניצי לא קורא בלי נקודות, אומר אלתגר. הם היו הולכים פעם בשבוע אחר-הצהריים לגזור סרט בטקס פגיגי, ולפעמים קריניצי נתן ל-אלתגר לגזור בעצמו ופעם אלתגר גם נתן ל-גברת אלתגר שתגזור. הם היו מאוד מיוודים,

והחליפו ביניהם סודות משפחתיים. גברת קריניצי, למשל, נזכר אלתגר, גילתה לו שהיא סובלת מאוד בחשאי מזה שבעלה לא גמר אוניברסיטה. אלתגר ניחם אותה: "זה יעבור." יום אחד ערך סגן-ראש-העיר שלום זיסמן מסיבת-קוקטייל לכבוד ראש מכבי אנגליה. זו היתה מסיבה גורלית. כי בה נפקחו עיניו של אלתגר לראשונה. זה היה כך:

ראש מכבי אנגליה ניגש אליו ואל זיסמן עם דריי מארטיני פליז?

"לא, תודה," ענה זיסמן, "מספיק אחד." אלתגר צחק, כי הוא היה איש העולם, ומפקד בית"ר פתח-תקווה.

פתאום הצביע ראש מכבי אנגליה על קריניצי, צי, שמילא את כל הפינה ממול, ושאל: "כמה זמן שולט עליכם השמן הזה?"

"37 שנים," ענה אלתגר.

"אתם משוגעים? באנגליה זה לא היה קורה." כך נפקחו עיניו התמימות של אלתגר. עד אז הוא לא ידע שקריניצי שמן כזה. הוא הודע. ועוד באותו יום הוא החליט להציל את רמת-גן מהשומן של קריניצי.

למחרת הוא קיים התייעצות סודית עם ה"שגריר הגנאי והשגריר הליברי, השכנים שלו מרמת-גן, והסביר להם שראש-העיר שלו שמן וצריך לסלקו.

השגריר הליברי אמר לו: "תראה, מר אל-תגר, אתה הלא איש פיקח. קודם כל אתה זקוק

זאב אלתגר (באמצע)

לכוח והשפעה. אנחנו במיקרה מחפשים עכשיו עורך לעיתון West Africa News. אנחנו זקוקים לאנשים מוכשרים כמוך. למה לא תהיה אתה העורך? אפריקה המערבית לעולם לא תשכה את תרומתה! השגרירים יצאו, ושכחו ארגו ויסקי בפרוודור.

אלתגר הסכים. העיתון יצא אומנם פעם ב-חודשיים, אך היו לו קוראים נלהבים בישראל. לא הרבה, אבל חשובים. כל השגריר הגנאי, מהראש עד הרגליים, קרא אותו. כל השגריר הליברי, ומר אלתגר, אשתו וילדיה החמודים. כל חודשיים היה מוטס העיתון לארצות-המת-פתחות, שלמדו קרוא וכתוב, והם בלעו את מאמריו של אלתגר עד תום. כך הגיע שמע רמת-גן לשבטי הבאנטו, הבושמנים וההוטנטוטים.

כי אלתגר לא היה טיפש כמו חושבים. הוא השתמש ב-West Africa News כמכשיר פוליטי שלו. כל חודשיים הוא שילב בו מאמר, עם תמונה שלו, על התככים הפוליטיים ברמת-גן או מאמרים על השפעת רמת-גן על מדינת-ישראל והארצות המתפתחות. וכיו. פעם הוא אפילו הצליח להכניס תמונה של קריניצי השמן. העיתון מצא כל-כך חן בעיניו של נשיא ל"בריה, ויליאם טאבמן, עד שהוא הזמין את אל-תגר לארצו והעניק לו את אות מיסדר הכוכב האפריקאי. גם דיין קיבל אז את הכוכב, אבל עליו לא כתבו שם בעיתונים, כי מי מכיר אותו שם? אבל את אלתגר מרמת-גן הכיר כל כושי. כך עלה ראש-העיר לעתיד במעלות הקאריירה הפוליטית של אפריקה המערבית. היש קל הוא מונה ליועצה הסודי של שגרירות ליבריה ב-ישראל. ואחר-כך לכתב של חוף השנהב לענייני רמת-גן. אחר כך לכתב שרות הידיעות מאנגליה-אספרוט-שות'. הוא ודויד הכהן היו הישראליים היחידים שקיבלו אזרחות-כבוד מ-גאנה. הוא קנה לו וילה ברמת-גן. בספר הטלפון הוא מופיע בכתובת Villa-Altager.

עברו חודשים. קריניצי שמן ושמן והשינאה

החשאית פיעפעה בליבו של אלתגר. הוא לא יכול היה לסבול את מראהו. לפני שנה התרחשה ההתפרצות הראשונה. וכך מספר זאת אלתגר:

עיריית רמת-גן החליטה לחגוג בפעם השלישית במשך שבע השנים האחרונות את יובל ה-75 של ראש-העיר. הוציאו מהמחסן את ההזמנות מהשנים האחרונות, שם היה כתוב: יובל 75. אלתגר התנגד. "אל לנו להוליך שולל את ה"המונים", הוא אמר בישיבת העירייה. "קריניצי הוא יותר משמונים, והעם צריך לדעת מוזאת!"

"אני בעצמי לא זוכר בן כמה אני," התפרץ קריניצי, "אז למה שהעם יזכור בן כמה אני?"

בסוף התפשרו וכתבו על ההזמנות לחגיגה: "הנכם מוזמנים ליום-הולדתו של ראש-העיר." לא כתבו איזה יום-הולדת.

אבל היום, בו התחיל ראש-העיר לאכול תפוחי עץ בישיבות המועצה, שבר את גב הגמל של אלתגר. זה התחיל בצורה תמימה, מספר אלתגר. יום אחד הופיע ראש-העיר לישיבת המועצה עם שקית תפוחי-עץ. השתררה דממה סביב שולחן-הדיונים הירוק. ראש-העיר הוציא אולר, והתחיל לקלף לאט-לאט את התפוחים, לעיניהם הלטושות של חברי-המועצה. אחר-כך הוא פרס אותם לרבעים וחילק אותם לחברי-המועצה ואמר: "תאכלו. תאכלו. אם לא עכשיו, אימתי?" באמצע הישיבה אכלו את התפוחים.

מי שקיבל שני רבעים של תפוחי-עץ בבת אחת, היה סימן שקריניצי חושב שהוא ילד טוב היום. מי שקיבל רבע אחד סימן שהוא ילד רע. פעם נתן ראש העיריה קריניצי לסגן ראש-העיר הנאמן והמסור לו, שלום זיסמן, רק רבע אחד של תפוח. זיסמן קיבל התקפת-לב. הוא הוטס מייד לארצות-הברית, ושהה בבית-חולים ארבעה חודשים.

אלתגר היה המום והאשים את קריניצי ברצח. יום רע ואומלל אחד שבק לפתע חיים ה"West Africa News. אלתגר ידע שאם לא יפעל מהר, תיקבר רמת-גן לנצח תחת גופו ה"שמן של קריניצי. הוא חיפש מכשיר רב-השפעה. ואז החליט לייסד את הירחון בשפה האנגלית Diplomat, הירחון הישראלי-לענייני-דיפלומטים שמשקלו 120 גרם. הוא קיווה שהדיפלומטים יתמכו בו נגד השמן.

אלתגר התכוון לכתוב דברים נפלאים על ה"מושבה הדיפלומטית. אבל כולם נעלבו ממנו. כי כשהוא כתב משהו באנגלית, זה תמיד נש"מע ההפך ממה שהוא התכוון. כי הוא לא יודע הכי טוב אנגלית.

נשות הדיפלומטים היו הראשונות שנעלבו. הוא רצה לרכוש את ליבן, וכתב מתחת לכל תמונה של גברת מכוערת-שמנה-זקנה: "The young attractive slim and pretty Mrs...". הן חשבו שזו אירוניה ושהוא פוגע בהן בזדון. כך אבדה לו גם המושבה הדיפלומטית.

אז התחילו הדיפלומטים להשמין אותו. הם העמידו פנים כאילו יש פסול בכך שהקדיש שמונה עמודים בעתונו למסיבת בר-מיצווה של בנו. היא התחלה במילים: "באולם רחב-הידיים והמקושט ביופי צילצל השעון שעה שבע. מן הרקע בקעו הצלילים האכוזיים של צייקובסקי. צוות של 15 מלצרים המתין לבאות..."

הדיפלומטים רעי-הלב יכלו לצחוק. אבל שמע עון פרס היה שם.

רק השגריר היפאני, האטורי, נישאר ידידו האחד והמסור. "כשנסעה, לפני חודש, אשת ה"שגריר לטוקיו, לחתונה בתו," מספר אלתגר, "ביליתי אתה ליל-החתונה ברמת-גן. למחרת שלחתי לאשתו טלגרמה.

"Don't be jealous, dear." אחר-כך פרץ הריב הגורלי האחרון בין קריניצי ואלתגר. קריניצי אהב את ג'ו עמאר, ו"מזמין אותו כל שבוע לשיר בפארק הלאומי. אלתגר אמר לקריניצי שג'ו עמאר הוא פרובינציאלי ואי-אפשר לחנך דור שלם של ילדי רמת-גן על ברכי ג'ו עמאר. צריך להזמין פעם גם את שופן לפארק הלאומי. ראש-העיר לא רצה להביא את שופן.

ואז אירעה ההתפוצצות. זה קרה ביום ה"ראשון. איש האצ"ל אלתגר הצטרף למערך, ויצא ברשימה עצמאית לבחירות ברמת-גן. עכשיו יש לו חדר מרוהט במטה-הבחירות החדש של המערך. ברשימת-החברים של הבניין הוא מופיע במקום השני, אחרי לוי אשכול, ולפני ספיר וכל האחרים.

"אני בכיר, בכיר מאוד," התוודה, "אני מס' 2 במטה המערך."